

Odwołanie od wyroku Sądu (czwarta izba) wydanego w dniu 12 marca 2019 r. w sprawie T-135/15, Włochy/Komisja, wniesione w dniu 17 maja 2019 r. przez Republikę Włoską

(Sprawa C-390/19 P)

(2019/C 230/29)

Język postępowania: włoski

Strony

Wnoszący odwołanie: Republika Włoska (przedstawiciele: G. Palmieri, pełnomocnik, C. Colelli, avvocato dello Stato)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska, Republika Francuska, Węgry

Żądania wnoszącego odwołanie

— Uchylenie w części będącej przedmiotem niniejszego odwołania wyroku Sądu Unii Europejskiej z dnia 12 marca 2019 r., T-135/15, Republika Włoska/Komisja Europejska, doręczonego w dniu 13 marca 2019 r., którym oddalono skargę wniesioną na podstawie art. 263 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej przez Republikę Włoską na decyzję wykonawczą Komisji (UE) 2015/103 z dnia 16 stycznia 2015 r. wyłączającą z finansowania Unii Europejskiej niektóre wydatki poniesione przez państwa członkowskie z tytułu Europejskiego Funduszu Rolniczego Gwarancji (EFRG) oraz Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) [notyfikowana jako dokument nr C(2015) 53] ⁽¹⁾.

— Obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

- 1) Naruszenie rozporządzeń nr 320/2006 i nr 968/2006. Uchybienie wyrokowi Trybunału Sprawiedliwości z dnia 14 listopada 2013 r. w sprawach połączonych od C-187/12 do C-189/12, SFIR i in.

Zarzut pierwszy dotyczy tej części wyroku, w której błędnie wskazano chwilę poddania kontroli, czy silosy posiadane przez przedsiębiorstwa cukrownicze będące adresatami pomocy miały cechy „urządzenia produkcyjnego” i czy w konsekwencji zgodne z prawem było ich zachowanie w przypadku złożenia wniosku o pomoc przeznaczoną na całkowity demontaż urządzeń.

- 2) Naruszenie wytycznych Komisji określonych w dokumencie nr VI/5330/97

Zarzut drugi dotyczy tej części orzeczenia, w której Sąd pomimo tego, że przyjął, iż w niniejszej sprawie spełnione są oba przewidziane w załączniku 2 do wytycznych warunki występowania jednego z „Przypadków granicznych”, które prawodawca unijny wskazał jako istotne dla wyłączenia lub zmniejszenia korekty finansowej, uznał za zgodną z prawem decyzję Komisji o niestosowaniu „przypadku granicznego”.

⁽¹⁾ Dz.U. 2015, L 16, s. 33.